

Sygn. akt IX Pz 19/14

POSTANOWIENIE

Dnia 05 grudnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku Wydział IX Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

na posiedzeniu niejawnym

Przewodniczący: SSO Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek /spr/

Sędziowie : SSO Maria Konieczna

SSO Maria Olszowska

Protokolant: asystent sędziego Justyna Winkler

po rozpoznaniu w dniu 05 grudnia 2014r. w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **U. S.**

przeciwko (...) Sp. z o.o. w B.

o odszkodowanie, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, składki oraz zadośćuczynienie

na skutek zażalenia powódki U. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku Wydziału V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15 września 2014r.

sygn. akt V P 281/14

p o s t a n a w i a: *zmienić zaskarżone postanowienie i odstąpić od obciążania powódki*

kosztami zastępstwa procesowego.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek SSO Maria Olszowska

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 15.09.2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku uzupełnił postanowienie tamtejszego Sądu z dnia 9.09.2014r. w ten sposób, iż dodał pkt. 3, w którym zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1517 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd ustalił i zważył, co następuje.

W pozwie przeciwko (...) Sp. z o.o. powódka U. S. domagała się zasądzenia odszkodowania za niewypłacenie wynagrodzenia za pracę, wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych oraz dalszych kwot tytułem zaległego urlopu wypoczynkowego, zaległych składek na ubezpieczenie zdrowotne, społeczne i fundusz pracy od 1 kwietnia 2014r. do 31 maja 2014r. oraz odszkodowania za pogorszenie stanu zdrowia ściśle związanego z sytuacją, która

panowała u pozwanej. Wartość przedmiotu sporu podana przez powódkę i niezakwestionowana przez pozwaną wynosiła 30.000 zł.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kwoty 178,56 zł tytułem pracy w nadgodzinach a w pozostałym zakresie o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 9 września 2014r. powódka oświadczyła, że po wytoczeniu procesu otrzymała część wynagrodzenia i ostatecznie cofa pozew. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu i w oparciu o art.203 § 1 kpc w zw. z art. 355 kpc oraz art.469 kpc Sąd postanowieniem z dnia 9 września 2014r. w pkt. 1 umorzył postępowanie, a pkt.2 nie obciążył pozwanej kosztami sądowymi w oparciu o art.102 kpc z uwagi na to, że pozwana zaraz po otrzymaniu pozwu uczyniła zadość żądaniu powódki.

W dniu 12 września 2014r. pozwana wniosła o uzupełnienie postanowienia w przedmiocie orzeczenia o kosztach zastępstwa procesowego podnosząc, iż postanowienie nie zawiera rozstrzygnięcia w tym zakresie, a powódka utrzymała się ze swoim roszczeniem w 1/6. Zaskarżonym postanowieniem Sąd I instancji uzupełnił postanowienie dodając w oparciu o art.361 kpc w zw. z 351§ 1 i 3 kpc pkt.3, w którym o kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art.100 kpc w zw. z §6 ust.5 w zw.z § 12 ust.1 pkt.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Dzielać koszty stosunkowo Sąd uznał, że powódka utrzymała się z roszczeniem w 1/6, bowiem pozwana uiszczała część żądanej kwoty już po wniesieniu pozwu i w tym zakresie przegrała proces. Wobec cofnięcia pozwu w pozostałej części poprzez powódkę należało uznać, że w tym zakresie nie utrzymała się ze swoim roszczeniem i proces przegrała. Jak wskazał Sąd Rejonowy za podstawę obliczeń przyjął kwotę wynikającą z niekwestionowanej wartości przedmiotu sporu 30.000 zł.

Powódka zaskarżyła postanowienie w całości zarzucając obrazę przepisu 102 kpc poprzez jego nieuwzględnienie oraz błędne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę orzeczenia oraz wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zastosowanie zasady miarkowania z uwzględnieniem całokształtu sprawy, a przede wszystkim działania pozwanej sprzecznego z zasadami współzycia społecznego i z rażącym naruszeniem przepisów prawa pracy oraz zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu podała, że złożenie pozwu było konieczne, bowiem pozwana uchylała się od ustawowego obowiązku terminowej wypłaty wynagrodzenia i dopiero pozew doręczony pozwanej doprowadził do wypłaty jedynie części wynagrodzenia. Powódka otrzymała zaledwie część zaległego wynagrodzenia, ale postanowiła, że nie będzie żądać dalszej części od nierzetelnego pracodawcy. Oświadczyła zatem, że cofa pozew powyżej wypłaconej kwoty. Wskazała, że nie powinno jednak umknąć Sądowi, że to z wyłącznej winy pozwanej złożenie pozwu okazało się konieczne. Wskazała, że jest ona osobą pokrzywdzoną w tej sprawie, nie jest majątna więc nie było ją stać na zatrudnienie fachowego pełnomocnika. Ponadto nie zdawała sobie sprawy, że pomimo to, że odpuściła swojemu pracodawcy należne jej wynagrodzenie, to będzie musiała ponosić koszty zastępstwa procesowego.

Rozpoznając zażalenie Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki U. S. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.203§2 k.p.c. pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego.

W przypadku cofnięcia pozwu zasadą jest (wynikającą z cytowanego

art.203§2 k.p.c.), że obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia.

Niemniej jednak w świetle utrwalonego w tym zakresie orzecznictwa sądowego dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy cofnięcie pozwu wiązało się

z zaspokojeniem roszczenia powoda w toku postępowania, gdy wcześniejsze wystąpienie

z pozwem było niezbędne do celowego dochodzenia praw lub celowej obrony

(por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29.03.2012r., sygn. akt I ACz 491/12).

Ponadto zgodnie z art.102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, która stanowi odstępstwo od zasady odpowiedzialności za wynik procesu wyrażonej w art.98 k.p.c. Jest rozwiązaniem szczególnym wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności, przy czym sam nie konkretyzuje on pojęcia „ wypadków szczególnie uzasadnionych ”, pozostawiając ich kwalifikację sądowi.

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Okręgowy uznał, iż takie okoliczności zachodzą w rozpatrywanej sprawie gdyż, pozwana uchylając się od obowiązku wypłaceniu powódce należności pracowniczych dała powód do wytoczenia przedmiotowego powództwa. Nie ulega wątpliwości, iż pozwana jako pracodawca miała świadomość, iż niewypłacenie pracownikowi należnego wynagrodzenia stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec niego, pomimo to dopiero doręczenie pozwu doprowadziło do wypłaty części tych należności. Powódka rezygnując z dochodzenia dalszych kwot od pracodawcy i wycofując pozew, nie zdawała sobie sprawy, że zostanie obciążona kosztami zastępstwa procesowego, które stanowią ponad jedną trzecią wypłaconych jej należności. Sąd Okręgowy całkowicie podzielił argumentację zawartą w zażaleniu.

W konsekwencji takiego stanowiska kierując się art.102 k.p.c. Sąd Okręgowy z mocy

art.397§2 k.p.c. w związku z art.386§1 k.p.c. postanowił jak w sentencji orzeczenia.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

SSO Maria Konieczna SSO Barbara Kuźdrzał- Kiermaszek SSO Maria Olszowska